

Zdravilna zelišča LEP VIR DOHODKOV

Prišel je čas nabiranja raznih zdravilnih zelišč, ki se je letos zaradi dolge zime nekoliko zasmisilo. V zvezi s tem se je pričela tudi organizacija nabiranja in odkupu po zadružah, kakor tudi po vseh. V nekaterih zadružah je odkup že prav živahan ter imajo zadružni uslužbenec polne roke dela s prevezjanjem in dajanjem pojasnil in nasvetov nabiralcem, katera zelišča se sedaj nabirajo, kako naj jih nabirajo in usijo, da bo zasušek čim boljši. Tam, kjer so ljudje dobro poučeni, se nabiranje v polnem tekstu in so nabirali z zasuškom prav zadowoljni.

Po poglejmo še malo v kraju, kjer je nabiranje zdravilnih zelišč zelo slabo ali pa se s tem nihče ne ukvarja. Marsikdo se sprasuje, kaj je temu vzrok? Glavni vzrok je v tem, da prebivalci v oddaljenih vasenih t.j. v pretežni večini v hribovitih predelih, tam kjer je največ zelišč in na večjemu možnostu nabiranja, sploh ne vedo, katera zelišča se lahko nabirajo za prodajo. Precej preglavic delajo nabiralcem domaća imena posameznih rastlin. Gotovo jih je več kot polovico, ki jih v posameznih krajih vse drugače imenujejo, kot je splošno slovensko ime. Pred kratkim smo objavili posamezne vase v okoliški Starega trga ob Kolpi in v območju Miklavjev, kjer raste vse polno zdravilnih zelišč. Iz razgovora s posameznimi vlaščani smo videli, da v te vase po svoboditi do letos še nihče ni prišel, da bi jim zbudil zanimanje za nabiranje zelišč, jim povedal kaj naj nabirajo in jim pokazal pot do preprestoga vira dohodka. Po teh oddaljenih vaseh so letos razobeseni tudi lepaki z imeni rastlin, ki se nabirajo v posameznih mesecih. Toda ti lepaki so brez haska.

Hitro odkrit roparski umor na Hrvatskem

Pri vasi Hrnetič na drežničkem polju so na žilni njivi našli 22. maja truplo neznanega moškega. Vsi znaki so kazali, da je postal žrtev roparskega umora. Pri njem niso našli nobenih dokumentov, a tudi poznai ga ni nihče od domačinov. Storilci so na vse načine skušali zbrizati sledove za seboj, vendar jim vse to ni pomagalo.

Preiskovalni organi so kmalu odkrili, da je bil umorjen Stjepan Kufrin, kmet iz Drežnika. Kmalu so odkrili tudi storilca. Že 25. maja so na Savskem mostu v Zagreb reševali 38-letnega Roka Marovića iz Obreža pri Zagrebu, drugi dan pa na tržnici v Zagrebu še Arifa Demirovića iz okraja Velika Kladuša. Oba sta priznala, da sta ubila Kufrina, ker sta vedela, da ima pri sebi veliko denarja. Preiskava proti obema morilcem se nadaljuje, ker obstaja sum, da imata na vesti še druge zločine.

(Karlovacki tjednik)

IZ NOVEGA MESTA

Je kolesarjenje v novomeškem parku dovoljeno?

Pot, ki pelje od stavbe OLO proti pošti (čez park), je bila za kolesarje do nedavna prepovedana, kar je opozarjalo tudi uporabna tabla, milenčiki so pa kolesarje na tej poti kaznovali z denarno kaznijo. Table ni več in kolesarji se vožijo nemoteno. Ne vemo, ali je prepoved ukinjena, vsekakor pa imamo meščani pravico zahtevati, da je ta pot za kolesarje prepovedana. Kazaj:

1. Ob tej poti je otroško igrišče.

2. Po tej poti hodijo otroci v otroški vrtec (zdajšči sem bil prisilen, ko je kolesar podrl deklec in seveda hitro ušel), na streho ni poškodoval.

3. kolesarji (člinski in uniformirani, vožijo se namreč obojaji) imajo po cesti komand. Stanets oz. po Ljubljanski cesti prav tako dolgo pot, in je lepo.

V Novem mestu bo od 3. do 10. julija Turistični teden

Turistično društvo v Novem mestu se ob sodelovanju ostalih društev in organizacij pripravlja na Turistični teden, ki bo od 3. do 10. julija. V tem tedenu bo vrsta prireditev, ki naj pozive domači turizem in odkrejajo lepote Dolenjske Širme v krogu ljubljivej načinov lepot tega predela naše domovine.

Uvod v Turistični teden bo velika bokala ali »not na Krki 3. julija zvečer, pri kateri bo sodeloval Veslaški klub Krka. V tednu bo več skupinskih izletov v razne dolenske partizanske kraje. Se stanejo vseh dolenskih Turističnih društev, ki bo v tem tedenu v Novem mestu, je načinjen večjemu sodelovanju vseh društev pri razvijanju turizma na Dolenjskem.

Skozi Novo mesto se sedaj potuje dnevno na desetine av-

cev n' nikogar, ki bi ljudem razložil, oziroma pokazal vzorce svežih rastlin in jim povedal krajinska imena. Ko razlagam posamezniku kaj naj nabira in mu dopovedujem, da je te rastline v bližnjih okolicah zelo veliko, ti zatruje, da pri njih ne raste. Primer: »Očka, ali ne bi začeli nabirati tudi vrščke gloša? S tem se prav lepo zasluzi.« Ja, tega pa ni pri nas, se nihče ga nisem videl! Skočiš do bližnjega grma ter mu odlomis svežo vejico, pa reče: »Ja, to je pa medvedov hruščkal! O, tega je pa dosti pri nas!« Prav tako kot z globom, je tudi z ljubjem krhljke. Ko pokažeš vzorec svežo vejico, ti odgovori: »Temu pa pravimo pasikovina, to se pa bo izplačalo nabirati. Koliko pa je smemo nabirati? Ali je veliko potrebujete?«

Zupan Miha

več kot dve uri hoda. Začel sem z nabiranjem zdravilnih zelišč in vam moram priznati, da sem prav zadowoljen. Zasluzim dobro, saj je moja družina lani nabrala raznih zelišč za več kot 150.000 dinarjev.«

Naj bo to v vzpodbudo vsem, ki imajo možnost nabiranja zdravilnih zelišč, pa jih do sejda še niso, kakor tudi kmetijskim zadružam za čim uspešnejši odkup.

S takim rubežem se ne strinja nihče!

Iz Semiča smo dobili naslednje pismo, na katerega pričakujemo javno posjasnilo Uprave za dohodek pri OLO Črnomelj.

8. junija letos so se priprejali v Semič finančni uslužnenci, davčni izterjevalci OLO Črnomelj, verjetno s pravico, da bi na prisilen način izterjali davne izostanke za leto 1955 in prvo akontacijo za leto 1955. Izterjevanje pa ni bilo samo grobo v roke nikakršne rešitve. Po ustreznih zakonskih določilih bi davčni zaostanek, ki je ni točno z dokončno rešitvijo ugotovljen, nikakor ne smeli biti.

Nekaj primerov iz Semiča:

Davčni izterjevalci niso pri-

V klerikalni propagandi se je zataknilo

Prav v času, ko je Jugoslavija v središču svetovne pozornosti in ko s svojo dosledno milojubno in neodvisno politiko pridobiла vedno večji ugled v svetu, je smatral Vatikan za potreben, da ponovi izmisljeno trditve o preganjanju vere v Jugoslaviji. Koroski kleriklji so se spet vključili v to staro melodijo iz Rima in so v Volkszeitung in »Tedenku-kroniklji« uslužno prevečeli vse, kar jim je nadrobila Jugoslavija sovražna rimska centrala.

Na Koroškem so gledale tega splet zelo prizadetni. Da bi bila propaganda o preganjanju vere v Jugoslaviji vsaj nekoliko verjetna in Korošcem bolj okusna, uprizorja celovski škof ponoski s pomočjo mladih deklek zbirko blaga za izdelavo cerkevnih oblačil kot »pomoč preganjanju cerkvi v Jugoslaviji«. Tu pa se je rešiljcem zlagnane klerikalne propagande nekaj zataknilo. Celovški Volkszeitung namreč sama poroča, da je bilo odposlano v Jugoslavijo že nad 100 kilogramov duhovniškega perila in oblik in slišali krojačev obljubo, da jima bo do 1. julija povrnala zaostanek davčkov, vendar tega niso upoštevali. Vzeli so denar in odpeljali potrdilo o zaplenili kraljencev stroju, na katerem kralj Grganc Anton dela. Prav sem tem je zanimivo, da so izterjevalci spravili 2000 din na račun davka in slišali krojačev obljubo, da jima bo do 1. julija povrnala zaostanek davčkov, vendar tega niso upoštevali. Vzeli so denar in odpeljali potrdilo o zaplenili kraljencev stroju, na katerem kralj Grganc Anton dela. Prav sem tem je zanimivo, da so izterjevalci spravili 2000 din na račun davka in slišali krojačev obljubo, da jima bo do 1. julija povrnala zaostanek davčkov, vendar tega niso upoštevali.

Leta 1954 so bili izterjevalci davčnih zaostankov in celotni davčni davek v znesku 10.400 din, katerega plačilo bi poteklo še 31. decembra letos. Brez predhodnega opomina so zarobili in odpeljali v zemljišču v boju za mir, za neodvisnost, za aktivno koeksistenco. Lako rečemo, da je bil sprejem, ki mu ga je pripredil davek za leto 1954. Izterjevalci so tudi vedeli, da se je na naknadne odločbe, ki mu je pripisovala 7000 din davka več, pritožili, vendar pa ni doblil do dneva rubeži v roke nikakršne rešitve. Po ustreznih zakonskih določilih bi davčni zaostanek, ki je ni točno z dokončno rešitvijo ugotovljen, nikakor ne smeli biti.

(Slovenski vestnik 8. jun. 1955)

Leta 1954 so bili izterjevalci davčnih zaostankov in celotni davčni davek v znesku 10.400 din, katerega plačilo bi poteklo še 31. decembra letos. Brez predhodnega opomina so zarobili in odpeljali v zemljišču v boju za mir, za neodvisnost, za aktivno koeksistenco. Lako rečemo, da je bil sprejem, ki mu ga je pripredil davek za leto 1954. Izterjevalci so tudi vedeli, da se je na naknadne odločbe, ki mu je pripisovala 7000 din davka več, pritožili, vendar pa ni doblil do dneva rubeži v roke nikakršne rešitve. Po ustreznih zakonskih določilih bi davčni zaostanek, ki je ni točno z dokončno rešitvijo ugotovljen, nikakor ne smeli biti.

Zato nikakor ne moremo smatrati kritiziranje Semičevih kraljencev za takim in podobenm izterjevanjem davčnih zaostankov ne strinjajo, kot izraz odporja do zakonitih oblastil, ampak le kot pravilno spoznanje, da kršenje zakonitosti skoraj vse v tem posredno oviral izgradnjo in rast naše socialistične domovine. Zavest naših predstojnih ljudi se je ob povojnih delovnih uspehov tako spremljala, da ogromna večina državljanov nadvise spodbuja našo socialistično zakonodajo in se veseli uspehov naše gospodarske rasti.

Zato nikakor ne moremo

smatrati kritiziranje Semičevih kraljencev za takim in podobenm izterjevanjem davčnih zaostankov ne strinjajo, kot izraz odporja do zakonitih oblastil, ampak le kot pravilno spoznanje, da kršenje zakonitosti skoraj vse v tem posredno oviral izgradnjo in rast naše socialistične domovine. Zavest naših predstojnih ljudi se je ob povojnih delovnih uspehov tako spremljala, da ogromna večina državljanov nadvise spodbuja našo socialistično zakonodajo in se veseli uspehov naše gospodarske rasti.

Zato nikakor ne moremo

smatrati kritiziranje Semičevih kraljencev za takim in podobenm izterjevanjem davčnih zaostankov ne strinjajo, kot izraz odporja do zakonitih oblastil, ampak le kot pravilno spoznanje, da kršenje zakonitosti skoraj vse v tem posredno oviral izgradnjo in rast naše socialistične domovine. Zavest naših predstojnih ljudi se je ob povojnih delovnih uspehov tako spremljala, da ogromna večina državljanov nadvise spodbuja našo socialistično zakonodajo in se veseli uspehov naše gospodarske rasti.

Zato nikakor ne moremo

smatrati kritiziranje Semičevih kraljencev za takim in podobenm izterjevanjem davčnih zaostankov ne strinjajo, kot izraz odporja do zakonitih oblastil, ampak le kot pravilno spoznanje, da kršenje zakonitosti skoraj vse v tem posredno oviral izgradnjo in rast naše socialistične domovine. Zavest naših predstojnih ljudi se je ob povojnih delovnih uspehov tako spremljala, da ogromna večina državljanov nadvise spodbuja našo socialistično zakonodajo in se veseli uspehov naše gospodarske rasti.

Zato nikakor ne moremo

smatrati kritiziranje Semičevih kraljencev za takim in podobenm izterjevanjem davčnih zaostankov ne strinjajo, kot izraz odporja do zakonitih oblastil, ampak le kot pravilno spoznanje, da kršenje zakonitosti skoraj vse v tem posredno oviral izgradnjo in rast naše socialistične domovine. Zavest naših predstojnih ljudi se je ob povojnih delovnih uspehov tako spremljala, da ogromna večina državljanov nadvise spodbuja našo socialistično zakonodajo in se veseli uspehov naše gospodarske rasti.

Zato nikakor ne moremo

smatrati kritiziranje Semičevih kraljencev za takim in podobenm izterjevanjem davčnih zaostankov ne strinjajo, kot izraz odporja do zakonitih oblastil, ampak le kot pravilno spoznanje, da kršenje zakonitosti skoraj vse v tem posredno oviral izgradnjo in rast naše socialistične domovine. Zavest naših predstojnih ljudi se je ob povojnih delovnih uspehov tako spremljala, da ogromna večina državljanov nadvise spodbuja našo socialistično zakonodajo in se veseli uspehov naše gospodarske rasti.

Zato nikakor ne moremo

smatrati kritiziranje Semičevih kraljencev za takim in podobenm izterjevanjem davčnih zaostankov ne strinjajo, kot izraz odporja do zakonitih oblastil, ampak le kot pravilno spoznanje, da kršenje zakonitosti skoraj vse v tem posredno oviral izgradnjo in rast naše socialistične domovine. Zavest naših predstojnih ljudi se je ob povojnih delovnih uspehov tako spremljala, da ogromna večina državljanov nadvise spodbuja našo socialistično zakonodajo in se veseli uspehov naše gospodarske rasti.

Zato nikakor ne moremo

smatrati kritiziranje Semičevih kraljencev za takim in podobenm izterjevanjem davčnih zaostankov ne strinjajo, kot izraz odporja do zakonitih oblastil, ampak le kot pravilno spoznanje, da kršenje zakonitosti skoraj vse v tem posredno oviral izgradnjo in rast naše socialistične domovine. Zavest naših predstojnih ljudi se je ob povojnih delovnih uspehov tako spremljala, da ogromna večina državljanov nadvise spodbuja našo socialistično zakonodajo in se veseli uspehov naše gospodarske rasti.

Zato nikakor ne moremo

smatrati kritiziranje Semičevih kraljencev za takim in podobenm izterjevanjem davčnih zaostankov ne strinjajo, kot izraz odporja do zakonitih oblastil, ampak le kot pravilno spoznanje, da kršenje zakonitosti skoraj vse v tem posredno oviral izgradnjo in rast naše socialistične domovine. Zavest naših predstojnih ljudi se je ob povojnih delovnih uspehov tako spremljala, da ogromna večina državljanov nadvise spodbuja našo socialistično zakonodajo in se veseli uspehov naše gospodarske rasti.

Zato nikakor ne moremo

smatrati kritiziranje Semičevih kraljencev za takim in podobenm izterjevanjem davčnih zaostankov ne strinjajo, kot izraz odporja do zakonitih oblastil, ampak le kot pravilno spoznanje, da kršenje zakonitosti skoraj vse v tem posredno oviral izgradnjo in rast naše socialistične domovine. Zavest naših predstojnih ljudi se je ob povojnih delovnih uspehov tako spremljala, da ogromna večina državljanov nadvise spodbuja našo socialistično zakonodajo in se veseli uspehov naše gospodarske rasti.

Zato nikakor ne moremo

smatrati kritiziranje Semičevih kraljencev za takim in podobenm izterjevanjem davčnih zaostankov ne strinjajo, kot izraz odporja do zakonitih oblastil, ampak le kot pravilno spoznanje, da kršenje zakonitosti skoraj vse v tem posredno oviral izgradnjo in rast naše socialistične domovine. Zavest naših predstojnih ljudi se je ob povojnih delovnih uspehov tako spremljala, da ogromna večina državljanov nadvise spodbuja našo socialistično zakonodajo in se veseli uspehov naše gospodarske rasti.

Zato nikakor ne moremo

smatrati kritiziranje Semičevih kraljencev za takim in podobenm izterjevanjem davčnih zaostankov ne strinjajo, kot izraz odporja do zakonitih oblastil, ampak le kot pravilno spoznanje, da kršenje zakonitosti skoraj vse v tem posredno oviral izgradnjo in rast naše socialistične domovine. Zavest naših predstojnih ljudi se je ob povojnih delovnih uspehov tako spremljala, da ogromna večina državljanov nadvise spodbuja našo socialistično zakonodajo in se veseli uspehov naše gospodarske rasti.

Zato nikakor ne moremo

</div

Dobre gospodarske osnove občine Šentjernej

Ena izmed 11 bodočih občin novomeškega okraja bo občina Šentjernej. Obsegala bo območje dosedanje občine in večji del občini Škocjan in Smarjet. Imela bo 8.756 prebivalcev, od teh 6.974 kmetijskih proizvajalcev, 119 industrijskih delavcev, 95 gozdnih delavcev, 32 gradbenih delavcev, v trgovini je zaposlenih 71 oseb, v obrti 384, v komunalni 3, neproductivnih prebivalcev (otrok, invalidov in starčkov) pa je v občini 1060.

Po površini bo merila Šentjernejska občina 13.280 hektarov ali 132 kvadratnih kilometrov. Od te površine je produktivne zemlje 126.72 kvadratnih kilometrov, neproduktivne pa 6.09 kvadratnih kilometrov. Od produktivne zemlje je 68.55 km² obdelovane, od te 32.98 km² orne zemlje. Gozdne površine zavzemajo 58.17 km². Povprečno pride na vsak km² 66 prebivalcev, na km² obdelovane površine 102.

Vso skrb Živilorej

Iz gornjih podatkov je razvidno, da ima občina v gospodarskem pogledu pretežno kmetijsko običaj. Na splošno je to predel znan po Živilorej, zlasti po vzreji mlade piemenske Živiline, posebno prasičev, v samem Šentjerneju in okoliči pa je tudi več naprednih konjerejcev. Konjski šport z doma vzrednim konji ima v Šentjerneju staro tradicijo. Goveje Živiline jutri na obdobju bodoče občine 5.300 glav, konj 1.200, prasičev pa okoli 8.000.

Med industrijske obrate na območju občine štejemo lahko samo izkoriscenje kremenčeveva peska podjetja Kremen iz Novega mesta in obrat Telekomunikacije. Vendar obstajajo v občini dobro pogoj tudi za razvoj industrije, zlasti pa obrti. Poleg velikih zalog kremenčevega peska so lani odprtji nad Šentjernejem ležišča dobre želenje rude.

Kako je mogoče v vsakem kraju razviti podjetja, ki sicer takoj v začetku nimajo industrijskega značaja, a so za celotno gospodarstvo, zlasti pa za gospodarstvo posamezne občine izredno važna in pomembna, dokazujejo naglo razvijajoča se podjetja v Šentjerneju: obrat Telekomunikacije, mizarsko podjetje »Podgorje« in čevljarsko.

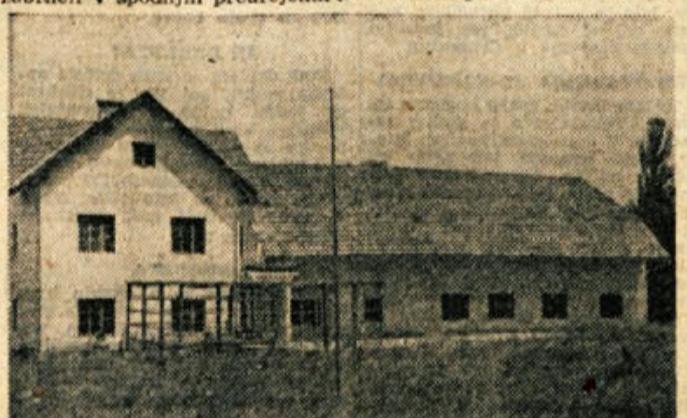
Na enem kamionu za 20 do 25 milijonov din proizvodov!

V maju 1951 je prišlo v prostore blivše strojno-traktorske postaje v Šentjerneju 14 ljudi. Iz Ljubljane jih je postal podjetje Telekomunikacije, da prično tu z novimi obratom tega podjetja. Med njimi je bil en sam strokovni delavec. Kot pripovednik upravnik Ludvik Simončič, so priteči čisto po partizansko. Zapisili so domača dekleta, ki se nikdar niso videla industrijske proizvodnje. Pričuli so jih in danes dela v obratu že 60 ljudi, od teh pa le 9 moških. Izdelovali so upore za radio aparate in potenciometre. To so majhni, drobni izdelki, ki pa so zelo iziskani. Da bi krili vse povprševanje po tem blagu, bi morali povečati proizvodnjo vsaj za 10 odstotkov. To tudi želi in si prizadeva, da bodo dosegli.

V štirih letih petnajstkratno povečanje...

Maja 1951 smo v našem listu prinesli vest iz Šentjerneje, kjer smo med drugim omenili »vremensko mizarsko delavnico«, kar je v resnicu takrat tudi bila. Prvega aprila 1951 sta pričela mizanja Cvelbar in Radeček, prinesla vsak nekaj kosov orodja, se ustavila v blivšem podrtem hlevu ter izjavila, da bo sta ustanovila Šentjernejski mizarski obrat. Razen njiju tega gotovo ni nihče verjal. Dve luknji sta bili v tem zapuščenem hlevu brez oken, poda in vrat, streha pa je visela na nekaj opornih. Morala sta imeti vrhunsko korajajo, da sta se sploh upala v »stavbo«. Kako sta se vrgla na delo in organizacijo obrata v takih okoliščinah, je težko na kratko povedati. Se v istem letu je stala na

zidovih starega hleva moderna delavnica, ki je zaposlovala že 9 mizarjev. Tudi prvi stroj so zbrali v spodnjih preurejenih

Pogled na glavno stavbo Šentjernejskega obrata Telekomunikacij

NADA UHER:

Izselenili so nas...

Trgovinska zbornica LRS in Republiški sindikat delavcev in namestencev trgovinske stroke v Ljubljani sta bila razpisala 2 nagradni nalogi, da bi tako dobita interna proslava v šoli za učence v trgovini ob 10-letnici ostrovodobitve Še večji poudarek. Kot najboljša je bila ocenjena naloga »Izselenili so nas...«. Napisala jo je Nada Uher, učenka II. letnika Šole za učence v trgovini v Novem mestu, vajenka v podjetju »Preskrba v Trbovljah«.

Jesen. Nebo se je prepreglo s težkimi oblaki. Že teden dni neprestano lije. Po cestah delavca in se prelija na travnikih v velike mlačuge. Dež drobno in vztrajno rosi, zakriva pogled, počasi leže za vrat. Dež prušča skozi obleko.

V megleno jutro se zavila gorska vasilca. Gole veje dreves nad samotnimi hišicami štrle v nepriznato nebo.

Nenadom je čez cesto Štvignila postava. Zavila je proti hiši, ki je bila ograjena z leseno ograjo. Vrata so tožče zaškrpala, ko jih je odpela zavita postava. Še enkrat so zavila in mož je bil v hiši.

Takol pa sem domač je vzlknik. Slepel je moker prst, odložil klobuk in stopil v kuhinjo.

»Milena! Tu sem!«

Zena se je obrnila. Stopila je k njemu, ga ljubeče objela okoli vrata in dahnila: »Grodobal! Kje si tako dolgo hodil?«

Tako sem se bala in otroččka nista hotela zaspasti.«

»No! Ne budi huda. Vse se je srečno obrnilo, jo je toljal.« Poglej! Je skriveno začel, vezao sem dobil s partizani! Ne bodo me Nemci dobiti!«

»Oh! Ta nesrečna vojna! je vzdihnila, se odtrgala od njega in mu postavila večerjo na mizo.«

»Res! Prišel bo in ringara-

Med tem ji je Janez povedal, kako je dobil vezo. »Južni gromol!« je zaključil.

Pozno ponoči sta zaspala. Tema je še vladala, ko je Janez vstal. Oblekel je, hitro pozajtrkoval, spravil reči v nahrbnik in stopil v spalnico. Otroka sta mimo Rahlo ju je objel, poljubil na čelo, stisnil k sebi zeno in odšel.

Fantje iz vasi so drugačia drugim odrhali in partizane.

Milena je sama živila z otrokom. Nikamor ni hodila v življenje brez Janeza se ji je zazdeilo prazno. Težko ga je pogrešala. Edino veselje sta ji bila njuna malčka Milena in Boris. Tudi otroka sta pogrešala očka.

Oba sta jo vsak dan neštetočki spraševala: »Mamica, kje je očka?«

Oba sta jo vsak dan neštetočki spraševala: »Mamica, kje je očka?«

»Očka jedalec. Jutri pridej!« jima je razlagala in srečo je bolelo, ko je Boris žalostno utihnil. Milena pa je viaknila prstek v usteča in se kiroko odprtila oči zastremovala.

Zalostno se je obrnila od okna, spustila zavesi in se zagnedala v mozevo sliko na nočni omariči, jo vzel v roke, pritisnila k licu in zamislila.

»Ringaraj!« sta zapisala otroke. In so zaplesali.

Družnica že dolgo ni bila tako srečna.

Toda ure veselja so hitro

ja se bomo igrali!« ju je to zažila. Otrokoma so zasijale oči in srca sta jima nemirno bila ob pričakovovanju očkeve prihoda.

Včasih Milena ni mogla zadržati solz. Stopile so ji v oči, združile po obrazu in padle na otročička, la sta začudena gledala, odprila usta in tudi njima so privrele solze na dan. Milena ju je ljubeče objela, stisnila k sebi in vsi trije so jokali. Ona, da izjave bolečino in strah za možem, otroka pa, ker je jokala matično in ker očka ni bilo.

Nekega dne je v sosednjem vasi zapokalo. Partizani so napadli ustaško postojanko. Borba je bila kratica, ker se ustaši napada niso nadejali.

V vasi je postal veselo. Domäš fantje in možje so prisli domov.

Milena je stale pri oknu in željno čakala. Gledala je po cesti, kdaj pride njen Janez.

Prihajali so možje, fantje, njega pa ni bilo.

Zalostno se je obrnila od okna, spustila zavesi in se zagnedala v mozevo sliko na nočni omariči, jo vzel v roke, pritisnila k licu in zamislila.

»Ringaraj!« sta zapisala otroke. In so zaplesali.

Družnica že dolgo ni bila tako srečna.

Toda ure veselja so hitro

Mladinci-

hočete postati oficirji ali podoficirji naše JLA?

Bliža se zaključek šole in marsikateri maturant je premisli o svojem bodočem poklicu, o študiju, ki si ga bo izbral. Pa tudi marsikateri dijak, ki je končal nižjo gimnazijo ali te ustrezeno šolo, bi si že rad izbral poklic. Eni kot drugi imajo lepo možnost, da gredo študirat v naše vojne šole — akademije in šole za aktivne podoficirje JLA. Prinašamo seznam vojnih akademij in šol ter pogoje za sprejem.

VOJNE AKADEMIE

Solanje v akademijah: šolski pribor, hrana, obleka in stanovanje je brezplačno. Po Šolanju postanete pitemci podporočniki. Za sprejem v akademijo mora biti dijak državljan FLRJ, mora imeti od vojaškozdravniške komisije sprizvedeno, da je sposoben za aktivno službo v JLA, ne sme biti kaznovan in ne ozujen. Po končani akademiji morata stati v aktivni službi najmanj dvakrat tako dolgo, kolikor je trajalo Šolanje, v Letalskotehnični, Vojnopolomorski, Vojnotehnični in Vojnootroški akademiji za zvezre pa trikrat tako dolgo, kakor je trajalo Šolanje. Med Šolanjem imajo študenti vsako leto 30 dni počitnic in še 30 dni semestralnih počitnic. (Vse to velja tudi za podoficirske šole). Akademije, v katere lahko vstopite so:

Letaška vojna akademija. Pogoji: razredov gimnazije ali gimnazije enake šole, starost do 22 let.

Vojnopolomorska strojna akademija. Pogoji: kontanta srednjetechnična šola, starost do 23 let.

Vojnotehnična akademija. Pogoji: končana srednjetechnična šola, starost do 23 let.

Vojnosanitarna oficirska šola. Pogoji: 6 razredov gimnazije ali njene enake šole, starost do 19 let.

Intendantska akademija. Pogoji: 8 razredov gimnazije ali srednjetechnične šole, starost do 23 let.

Letaškotehnična akademija. Pogoji: končana pomorski tehnikum ali 8 razredov gimnazije, starost do 21 let.

Vojnopolomorska akademija. Pogoji: končana pomorski tehnikum ali 8 razredov gimnazije, starost do 21 let.

Razpis

Okrajni ljudski odbor Novo mesto bo tudi v šolskem letu 1951-52 podelitev eno in dovrstankom sprostitev padilih borcev, sicer pa za rezervno poslovanje občine.

Na obisku pri Vrhovnem komandantu

Pilotinska podoficirska šola. Pogoji: nižji tečajni izpit ali njenu rezredov gimnazije, starost do 18 let.

Brodarska podoficirska šola. Pogoji: nižji tečajni izpit ali ustrezna šola. Starost od 15 do 18 let.

Strojinska podoficirska šola (morarice). Pogoji: nižji tečajni izpit ali ustrezna šola. Starost od 15 do 18 let.

Technična podoficirska šola za zvezre. Pogoji: končana srednjetechnična šola, starost od 18 do 20 let.

Artillerijska podoficirska šola. Pogoji: nižji tečajni izpit ali ustrezna šola, starost od 18 do 20 let.

Sanitarska podoficirska šola. Pogoji: nižji tečajni izpit ali ustrezna šola, starost od 18 do 20 let.

Podoficirska šola mehanikov in ženskih strojev. Pogoji: končana srednjetechnična šola, starost od 18 do 20 let.

Tankovska podoficirska šola. Pogoji: nižji tečajni izpit ali ustrezna šola, starost od 18 do 20 let.

Podoficirska šola mehanikov in ženskih strojev. Pogoji: končana srednjetechnična šola, starost od 18 do 20 let.

Volno-muzička šola. Pogoji: nižji tečajni izpit, odmen posluh (sprizvedeno vojaškega kapelnika ali gimb. profesora petja). Starost od 14 do 17 let.

Kdor hoče vstopiti v vojno akademijo ali podoficirsko šolo, naj se do 25. junija prijava srednjemu vojnemu edescu. Tam bo dobil tudi vsa nastančna pojasnila.

Mladina kočevskega okraja pred novimi nalogami

V četrtek 9. junija je v Kočevju zasedal plenum Okrajnega komiteja LMS Kočevje in obravnaval delo mladih v preteklem letu, predvsem pa naloge, ki jih imajo mladiščanska vodstva v zvezi z ustanavljanjem novih občin.

Na plenumu so bili nazodi vsi člani OK LMS, predstavniki okrajev in vsega LMS tv. Bregar. Predsednik OK LMS Kočevje Ivan Skrabar je poročal o delu mladih, o njenih uspehih in napakah. Najboljši je mladiščki aktiv v Banja Luki, ki je zajel skoraj vso mladino. Mladina je v organizaciji dejanskoga našega mesta, kjer se kulturno vzgaja in kjer najde ves, kar ji je potrebno za razvijanje. Tudi na Šolah, zlasti v Kočevju, je bila mladina zelo delavna. Tu delujejo literarni, dramatični, žahovski in drugi krožki. Prav malo pa dela mladina v Sodražici, Ribnici in se nekaterih drugih krajih.

Tov. Bregar je govoril o delu mladih v okviru bodočih občin. Poudaril je, da je delo mladih predvsem v ideološko-političnem vzgajjanju njenih članov. V večjih podjetjih naj bi bili ustanovljeni samostojne organizacije. Tudi mladina naj sodeluje pri sestavljanju in obravnavanju

tarifnih pravilnikov in drugih problemov.

Do 1. julija bodo po vseh ob

Utrinki iz sušiške doline, Laz in Vršnih sel

S ceste nad postajo Vršna sela si lahko ogledate vse te kraje. To je razsekani kraski svet z vodo pod dolinami. Ob vsaki sibi kaže zobe.

»Cez kočevske hoste steguje hudič svoje parklike,« reče v jezi star kmet. Ko ga srečate drugič, ga ne spoznate ved. Stari ljudje so tu vsi enaki: palice imajo, razorane obrazne in dobre besede, če ste radovedni kako gre življenje.

»Vsako pomlad pogleda več kamenja po njivah na dane, radi povedo, »ljudi pa nas je vsa-ko pomlad več.«

Točnik drobiža res ni bilo v naših vseh že nekaj let. V hišah postaja tesno. Tudi nekôv v avstrijskem cesarstvu in v kraljevini Jugoslaviji je bilo ljudem v hišah tesno, toda takrat se je tako nigmoredno uredilo: polovica otrok je ob prepiči hrani že zgodaj ugašnila, skoraj tretjina starejših pa je odšla po morju v svet. Tiste, ki so ostareli v hosti, ob kopah ali s sekiro v roki, že življenje neusmiljeno sekalo, saj ni bilo

pokojn, gospodarji dveh, treh hektarjev pa so tiho ugašali v »kot.« Toda danes nočejo otroci več umirati, odrasli pa ne misijo več toliko na širni svet. Domovina, ki skrbi za človeka, ko je star in bolan, pravijo, je prava domovina. Zato hočejo ljudje pri nas dela.

Vsako jutro ob pol sedmih se razilje po kandijski cesti po belokranjskega vlaka. Medtem, ko lokomotiva sproščeno in veselo drvi čez železniški most, se ljudje dočakajo.

»Odok je pripeljal?« vprašajo ljudi.

»Iz Vršnih sel in tam okrog, se bodo smejali. Ce niste že nikdar videli naših krajev, boste misili, da so to razsežne vase. Pa je drugače: tu je nekaj hiš, tam je nekaj hiš. In vlak bi se šel kar hitro mimo, če bi gledele vasi. Tako pa čaka, dokler ne vstopi zadnji in potem že zahope.

»Iz Vršnih sel.« bodo razlagali ljudje in hiteli v novomeške tovarne in podjetja, kot hitijo vsako jutro že nekaj let.

Zivinoreja, zelišča, sadje in še kaj...

Ljudje pa skrbijo pre malo za gospodarsko rast naših krajev. Je že res, da ugodne promete zvezze z Novim mestom omogočajo zasišek ljudem, ki jih skopja zemlja ne more preživljati. Vendar pa se njihovo preseženo delo ne investira v kraju, od koder hodijo delat, ampak ostaja kraju, kjer delajo. Drugače bo treba to reč urediti pod strašno strašne komune, ce naj bo doča komuna resnično postane samostojnejše in donosenje gospodarsko področje, kot je do sile občina. Vršna sela so nekakšno prirodno središče pasivnega južnovzhodnega predela bodoče straške komune. Prav tu naj bi nastalo žarišče bodoče samostojne gospodarske rasti. Pretežni del prebivalstva živi od kmetijstva, zato naj bi kmetijska zadruga s svojimi odseki

ne reševala svojega obstoja le s sečnjo lesa, ampak predvsem z razvito zivinorejo. Zivinoreja ima pri naši bodočnosti, saj smo v neposredni bližini opuščenih kočevskih gospodarstev, ki dajejo lahko skrbni gospodarjem vsako leto dovolj sene.

Uspel nastop kočevskega baleta

7. in 8. junija je v Šeškovem domu v Kočevju nastopila baletna sekcija Svobode in Kočevja z bogatim in lepim celovečernim sporedom, ki ga je naštirala tov. Knavsova in tudi sama nastopila v vseh glavnih vlogah. Mladi dijaki in delavci, ki so izvajali pester spored, so pri občinstvu zeli zasluženo priznanje. Svoboda je ob tej priliki nagradila tovarišico Knavsovo, ki vodi mlade plesalce. Le žal, da je med meščani tako malo zanimanja za to umetnost. Dvorana ni bila niti polno zasedena, med občinstvom pa nismo videli nobenega od vodilnih ljudi in uslužbenec Kočevja. C. M.

Cestitamo Juliju Kočevarju!

Te dni praznuje v Gradcu v Beli krajini predsednik KUD »Onton Zupančič« Julij Kočevar 30-letnico svojega plodnega odrskega dela.

Tov. Kočevar je začel nastopati na odru že kot otrok.

Prvi je igral v pravljicni igri »Kraljestvo palčkovcev. Njegovo veselje do igranja se je vedno bolj stopnjevalo in razvil se je v izvrstnega igralca, kakršnih se v amaterskih gled- druzinah malo najde. Grada-

Naš naročnik tov. Alojz Kastelic iz Sostrega pri Dobrunjih nam je 23. maja poslal naslednje pismo, v katerem opozarja v uvodu, da bi bilo treba pri pisanju o zgodovinskih dogodkih v letih NOV, bolj paziti na resničnost in točnost. Odgovor se nanaša na članek »Dobri fantje so bili, ki je bil objavljen v Dolenjskem listu letos, 13. maja. Pravil, da je doživel tragedijo na Lazah kot 14-leten fant tako:

Na dan 31. oktobra 1941, je dopoldan hudo snežilo in je preko dneva zapadlo okrog 40 centimetrov snega. Za partizane je bilo vsako premikanje se težavnejše, zlasti zato, ker je bil sneg moker. Tega dne so se partizani spustili izpod Gorjancev naprej v vas Podgrad in od tam naprej proti Pristavi. Na Pristavi so se fantje ustavili in si poiskali prostor, kjer bi lahko prenočili. Prav jih je prišla prazna Martinkova hiša, v kateri so si uredili slammata letišča, domaćini pa so jim skuhal večer. Pri nas jih je večerjalo sedem, po večerji pa so nas povabili v Martinkovo hišo, kjer so nam pripovedovali o cijelu svojega pohoda. Povedali so nam, da gredo naslednjega dne naprej proti Stajerski, kjer bodo prepričali življene Slovencev. Pozno zvečer smo

se razšli vsaksebi, partizani pa so, potem ko so se lepo ob peči poslušali, legli k počitku. Seveda so postavili na obeh koncih vasi tudi stražo.

Tako so lepo prenoscili v mire, zjutraj pa so se že najedli in odšli okrog pol devete ure naprej skozi Koroško vas in naprej proti Pristavi. Na Pristavi so se fantje ustavili in si poiskali prostor, kjer bi lahko prenočili. Prav jih je prišla prazna Martinkova hiša, v kateri so si uredili slammata letišča, domaćini pa so jim skuhal večer. Pri nas jih je večerjalo sedem, po večerji pa so nas povabili v Martinkovo hišo, kjer so nam pripovedovali o cijelu svojega pohoda. Povedali so nam, da gredo naslednjega dne naprej proti Krke. Toda pri Otocu so naleteli na težave, ker niso mogli preko Krke, zato so se vrnili po drugi poti nazaj, vendar ne na Pristavo, temveč so se obrnili proti Lazam, kjer se je pozneje dogodil opisani strašni dogodek.

Se istega dne popoldan, ko so partizani mirno odšli proti Kriki, so proti mramku pridrveli Italijani in od vaščanov na Pristavi zahvalili, da jim pokazujejo partizane. Seveda jih niso imenovali partizane, temveč »Serihi.« Meni so dobili na koncu hiše, kjer sva se s prijateljem Jenčem Francem, ki je pozneje tudi padel v partizanih, obmetaval s snegom. Naenkrat so naju obkolili in od vseh strani so nama molej batonete pod nos. Spraševali so naju, kje so »Serihi,« toda z Jenčem

Julij Kočevar pa ni samo izvrsten igralec, temveč tudi dober režiser. In da je gradaško družino med najboljšimi v Beli krajini, je v veliki meri njegova zasluga. Tudi med mladino vzbuja zanimanje za področje kulturnoprsvetnega dela in vzgaja celo vrsto nadarjenih mladih igralcev.

Zaradi njegovega poštovanosti in spoštovanja, ki ga uživa med svojimi sodelavci, je bil letos že šestič izvoljen za predsednika društva. S svojim vtrajnim delom je izprical, da je zelo sposoben organizator.

Ob njegovem jubileju se tudi mi pridružujem čestitkanj njegovih društvenih so-delavcev in mu želimo tudi v bodočem delu še mnogo uspehov! P. F.

Kačja govorica

V Sutinskih Toplicah na Hrvatskem živi po vsej Jugoslaviji znani »kačar« Dragec Mutak. Obiskal so ga že številni domači prirodoslovci, neki nemški profesor-zoolog pa je cel mesec preživel pri Mutaku, proučeval z njim kače, pa tudi — njega.

Dragec Mutak je že kot otrok opazoval kače in prisluškoval, kako se sklicujejo; oponašal je njihove piskave glasove in namesto z dvernimi prsti v ustih po-snetna kačje klince. Vsaka kača iz najbližjega grmovja takoj pride k njemu in se mu dobriva.

Ob njegovem jubileju se tudi mi pridružujem čestitkanj njegovih društvenih so-delavcev in mu želimo tudi v bodočem delu še mnogo uspehov! P. F.

»Kače se sklicujejo v vsaki

Mnogo več bi se dalo odkupiti tudi zdravilnih zelišč. Kaj pa češnje? Lubenski hrib poraščajo v vinogradih tudi breskev, toda doslej jih pri nas še nihče ni odkupoval, niti za tovarniško predelavo ne. Odkar je omejena sečnja lesa, je treba iztisniti iz zemlje več Dogradit bo treba obvezno osrednjo gospodarsko stavbo na Vršnih selih, za katero je neprizakovano zmanjšalo kredit. To so suhi stavki, toda morda je v njih le nekaj resnice.

* * *

Vsako jutro ob pol sedmih se razilje po kandijski cesti po belokranjskega vlaka. Medtem,

ko lokomotiva sproščeno in veselo drvi čez železniški most, se

toda morda je v njih le nekaj resnice.

* * *

Vsako jutro ob pol sedmih se razilje po kandijski cesti po belokranjskega vlaka. Medtem,

ko lokomotiva sproščeno in veselo drvi čez železniški most, se

toda morda je v njih le nekaj resnice.

* * *

Vsako jutro ob pol sedmih se razilje po kandijski cesti po belokranjskega vlaka. Medtem,

ko lokomotiva sproščeno in veselo drvi čez železniški most, se

toda morda je v njih le nekaj resnice.

* * *

Vsako jutro ob pol sedmih se razilje po kandijski cesti po belokranjskega vlaka. Medtem,

ko lokomotiva sproščeno in veselo drvi čez železniški most, se

toda morda je v njih le nekaj resnice.

* * *

Vsako jutro ob pol sedmih se razilje po kandijski cesti po belokranjskega vlaka. Medtem,

ko lokomotiva sproščeno in veselo drvi čez železniški most, se

toda morda je v njih le nekaj resnice.

* * *

Vsako jutro ob pol sedmih se razilje po kandijski cesti po belokranjskega vlaka. Medtem,

ko lokomotiva sproščeno in veselo drvi čez železniški most, se

toda morda je v njih le nekaj resnice.

* * *

Vsako jutro ob pol sedmih se razilje po kandijski cesti po belokranjskega vlaka. Medtem,

ko lokomotiva sproščeno in veselo drvi čez železniški most, se

toda morda je v njih le nekaj resnice.

* * *

Vsako jutro ob pol sedmih se razilje po kandijski cesti po belokranjskega vlaka. Medtem,

ko lokomotiva sproščeno in veselo drvi čez železniški most, se

toda morda je v njih le nekaj resnice.

* * *

Vsako jutro ob pol sedmih se razilje po kandijski cesti po belokranjskega vlaka. Medtem,

ko lokomotiva sproščeno in veselo drvi čez železniški most, se

toda morda je v njih le nekaj resnice.

* * *

Vsako jutro ob pol sedmih se razilje po kandijski cesti po belokranjskega vlaka. Medtem,

ko lokomotiva sproščeno in veselo drvi čez železniški most, se

toda morda je v njih le nekaj resnice.

* * *

Vsako jutro ob pol sedmih se razilje po kandijski cesti po belokranjskega vlaka. Medtem,

ko lokomotiva sproščeno in veselo drvi čez železniški most, se

toda morda je v njih le nekaj resnice.

* * *

Vsako jutro ob pol sedmih se razilje po kandijski cesti po belokranjskega vlaka. Medtem,

ko lokomotiva sproščeno in veselo drvi čez železniški most, se

toda morda je v njih le nekaj resnice.

* * *

Vsako jutro ob pol sedmih se razilje po kandijski cesti po belokranjskega vlaka. Medtem,

ko lokomotiva sproščeno in veselo drvi čez železniški most, se

toda morda je v njih le nekaj resnice.

* * *

Vsako jutro ob pol sedmih se razilje po kandijski cesti po belokranjskega vlaka. Medtem,

ko lokomotiva sproščeno in veselo drvi čez železniški most, se

toda morda je v njih le nekaj resnice.

* * *

Vsako jutro ob pol sedmih se razilje po kandijski cesti po belokranjskega vlaka. Medtem,

ko lokomotiva sproščeno in veselo drvi čez železniški most, se

toda morda je v njih le nekaj resnice.

* * *

Vsako jutro ob pol sedmih se razilje po kandijski cesti po belokranjskega vlaka. Medtem,

ko lokomotiva sproščeno in veselo drvi čez železniški most, se

IZNASILKRAJEV

o kulturno-prosvetnem delu v Ambrusu

Ceprav o kulturnoprosvetnem sviljenju v Ambrusu zadnje čase nič ne pišemo v naš Dolenjski list, ne mislite, da ne delamo. Na našem odu se redno vrste domače prireditve in razna gostovanja. Kulturno umetniško društvo je prav v tem letu, ko praznujemo 10. obletnico osvoboditve, pripravilo obsežen načrt. Celodnevno delo na polju utruji naše igralce, pevce in tamburaše, a kljub temu z veseljem in redno prihajajo na vaje. S trdo vojo požravnih članov KUD bomo načrt uresničili.

Lep uspeh so dosegli naši pevci z uprizoritvijo Vodopivec spovelje Snubači, ki jo je naštural, požravnal 65-letni Stefan Blažek. S spoveljo so gostovali v Zagradcu Škoda, da niso šli z njim na druge suhokranjske odre, saj spoveljer tu doslej še niso videli. Iz Snubačev je veje sama domačnost, ker so sestavljeni iz naših narodnih pesmi. Preko zime je tov. Blažek dobro izkoril tamburaški

zbor, ki uspešno nastopa na vseh proslavah. Kadarkoli zavzene strune tamburic pod prsti kmečkih fantov, dvorana kar zaživi. Tudi petje moškega zboru ugaja poslušalcem.

Dramatički posvetočamo precej pozornosti. Uprizorili smo Finžgarjevo Razvalino življenja in Jurčičevega Domca. 29. maja smo igrali Ganglivo drama Sin. Uprizoritev je bila na dostojni visini. Igrali so z napetim dramatičnim potekom dogodkov dobro napravili pravo vzdružje ter dosegli lepo nazornost likov drame. Naslovno vlogo je občuteno in doživljeno igral Ante Vidmar, enako odlična je bila Francka Perko v težki vlogi Helene. Ante in Francka sta doslej vse vloge, v katerih sta nastopala, res izvrstno zaigrala. Osvojila sta si obiskovalce naših predstav, ki jima dajejo zaščiteni priznanje. V drami so nastopali še Rudi Hrovat, Ciril in Mimi Hočevar, Jože Mišnik, Pavla in Milka, Franc Tekavčič, Henre Glivac in Marija

Godec. Na splošno željo prebivalcev bomo drama še ponavljali doma in z njo gostovali na naslednjih održih.

V aprilu in maju so se v našem kraju vrstile proslave velikih dni, ki so mejniki v zgodovini slovenskega naroda. Lepo akademijo smo pripravili za 10. obletnico osvoboditve. Kraj, ki je v zadnji vojni plačal težke rature za svobodo, Govoril je Anton Hočevar, član ZB.

Tudi sedaj imamo polne roke dela. Blizu se naš drugi občinski praznik, ki ga hočemo letos še posebno lepo praznovati. Pevci in tamburaši pa se z veseljem pripravljajo za nastop na okrajnem pevskem festivalu. A. J.

Stari trg ob Kolpi

Mladinski aktiv Stari trg ob Kolpi, ki je vedno med prvimi, tudi letos ne spi. Nabavili smo si poleg tambur nekaj novih inštrumentov (ne samo malin v veliki boben, kakor je pisal v žurniku), ki jima dajejo zaščiteni priznanje. V drami so nastopali še Rudi Hrovat, Ciril in Mimi Hočevar, Jože Mišnik, Pavla in Milka, Franc Tekavčič, Henre Glivac in Marija

ski pevski zbor. Med zbori se razvija tovarisko tekmovanje za kvalitetno petje. Zborom so sledile televodne vaje pionirjev in mladinc, kola in prikazi Iz trpenja v svobodo. Govoril je Anton Hočevar, član ZB.

Tudi sedaj imamo polne roke dela. Blizu se naš drugi občinski praznik, ki ga hočemo letos še posebno lepo praznovati. Pevci in tamburaši pa se z veseljem pripravljajo za nastop na okrajnem pevskem festivalu. A. J.

Pismo iz Bušinje vasi

Ze dolgo se nismo oglasili, kar pa seveda ne pomeni, da medtem nismo pridno delali! Prav narobe — pozna pomlad je zavlekla dela na polju in v vinogradih, vendar pa smo v zadnjem času le vse postorili, kar je bilo treba. Težave so z dejavnost silo, saj sta za delo le po eden ali dva, ponekod pa trije pri hiši.

Napeljava vodovoda je dala vasi čudno podobo. Kakor da bi bili obdani s kitajskim zdrom, tako smo obkroženi z izko-

panimi jarki. Zmanjkal je kredita za nadaljevanje del, pa smo vaščani sami pomagali.

Vsek je zdaj do svoje hiše že položil vodovodne cevi in zasukarje, da ima izvoz z dvorišča, sicer pa naše še kača veliko dela.

Casopisi precej pišejo o obnovi vinogradov in vse vemo, da je potrebna. Ljudje pa pravijo, da so težave z vinogrami. Letine so slabe, najbolj pa nam dela jezo jesensko merjenje vina po sodih. Vedno smo platevali trošarino potem, ko smo vino prodali, zdaj je pa narobe. Marsikdo bi se lotil obnovne vinograda, pa mu odmera trošarine ne ugaja. Prav bi bilo, da bi se o tem pomemnil in sprememnil način in čas plačevanja trošarine. M.

Imeli smo mnogo truda, predvsem smo si nabavili te nove inštrumente. Prosili smo našo občino Predgrad za pomoč, toda nam je stavila grobe pogoje:

sami posekati les, postaviti ga na kamionsko cesto, ko si bi nabavili inštrumente, bi pa prav tako z njimi razpolagal mladinski komite Predgrad kakor mi, ki bi imeli toliko truda, predvsem vse to urejili. Zato smo to odklonili, ker nismo hoteli, da bi bili edviani od drugih, kakor je mladinski aktiv Predgrad: gospod na pihala je last gasilskega društva, tambure pa so last vova. Jožeta Lukaniča, 23. junija so obnovili delavnice, po tudi Stari trg ne ve, da bi obstajal. CM.

V Stalcerjih gasilci po vojni nismo imeli ničesar. Orodje in opremo so unicili okupatorji in do takrat porušili tudi gasilski dom. Le se težavo so vse nekako obnovili, do nedavnega pa se le životarili. Sedaj pa se je gasilatvor zavzel izkušen gasilec Ivan Car, ki je bil službeno premesten v ta kraj. V kratkem času so obnovili dom, si nabavili potrebne orodje in oblike ter sami popravili gasilsko dvočevno ročno brizgalno, ki je bila že namenjena Opadu. Da bi novi poveljniki prenesli znanje tudi na ostale gasilice, je v zimskem času organiziral tečaj za izpršane gasilice, ti pa so sadov svojega učenja pokazali ob zadnjem gasilskem prazniku, ko so izvedli eno najtežjih vaj v trodelnem napadu brezhljivo, hitro in z največjo natankostjo. Pri vsem tem je bil ostalim gasilcem za vzgled najstarejši gasilec, 54-letni Jože Mikulič, ki je bil najbolj reden obiskovalec tečajev in sploh najbolj požravnal gasilce.

Uprava za ceste LRS — Tehnična sekcijs Novo mesto sprejme v sklopu mehaničnega mostra vodjo delavnice, po možnosti z

začetek način na čas plačevanja.

Kmetijski zadrugari Sentjernej in Birčna vas sta v nedeljo, 12. junija organizirali tekmo kosev. Obe prireditvi sta privabili veliko ljudi iz bližnje okolice, ki so z zanimanjem sledili tekmovanju v košnji in tudi pridno navigli za posamezne tekmovalce.

Na travnik zadružnega posstava Ruperč vrh, kjer je bilo tekmovanje kmetijski zadruge Birčna vas, so prikarakali kosec z zastavo in godbo. Tekmovalo je 30 starejših kosev in deset pionirjev. Po nagovoru člena upravnega odbora KZ Karla Grila o pomenu prireditve, ki je bila v počasitev desete občinske osvoboditve, so tekmovalci izzrebali številke in na strel iz puške pribeli kosec. Tekmovanje je gledalo nad tisoč ljudi. Tekmovalci so se na tekmovanje dobro pripravili, saj so bile za vse sodelujoče dolgočene lepe in bogate nagrade. Med glavnimi nagradami je bila nova zapestna ura, plug okopanik, blago za obliko, čevlji in podobni predmeti.

Strokovna komisija je ves čas nadzirala potek tekmovanja. Tekmovalni pasovi so bili dolgi po 45 metrov za odrasle in po 15 metrov za pionirje. Dosežene rezultate je komisija ocenjevala po času, kakovosti košnje in površini. Na podlagi tege je ocenila posamezne tekmovalce. Prvo nagrado, zapestno uro, je dobil Franc Kastelic, posestnik iz Jame pri Birčni vasi; drugo nagrado, plug okopanik, je dobil Franc Hrovatič iz Stranske vasi, tretjo nagrado, blago za obliko, je dobil Franc Plantan iz Stranske vasi, moške čevlje pa Franc Prešeren, delovodja iz Poganc. Od pionirjev je dobil najboljšo oceno 14-letni Jože Zagorec iz Mihovice, od grabilca Rozi Lenčič iz Smalčje vasi.

Kastelic spet 58.55 m!

Na lahkočetskem tekmovalju v Karlovci so atleti Crnomelj poskrbeli nekaj odličnih rezultatov.

Partizan (Crnomelj) : Letalci JLA Otovec 7:6

Ceprav je bilo povsed mnogo veselje, se je na novem igrišču zbral veliko število starin v mladih prizvencem nogometnika. Tokrat je zmagaala ekipa Partizana z rezultatom 7:8 (3:3). V tem mladom nogometnem moštvu je začetna predvsem delavnica mladih.

Atletski miting novomeškega PARTIZANA

Letošnja prva atletska prireditev novomeškega Partizana, ki je bila pretekli teden na Lokri, je šla skoraj neopazno mino ljubljene kraljevice športov. Tega predvzetja gotovo ni zaslužila, saj je bilo število nastopajočih zadovoljivo.

Za začetek sezone so bili doseženi nekateri odlični rezultati, ki obetajo morda začetki novih dober v razvoju novomeške atletike. Zanimljivost mitinga je bil nastop odbojkarjev in predvsem mladih televodavcev, ki so dokazali, da njihova sportna in telesna vzgoja je enostanska. Poudariti moramo, da so glavnino nastopajočih sestavljali mladi televodavci in televodavci.

M-k

STADION V KOČEVJU — prizorišče številnih tekmovanj

Te dan je stadion Partizana v Kočevju prizorišče vsakodnevnih športnih tekmovanj. Na pobudo okrajne zveze Partizana, okrajnega odbora SZDL in lokalnega odbora ZKS je v Kočevju športno tekmovanje sindikalnih podružnic, ki tekmujejo v nogometu, odboršči, namiznem tenisu in lahkiji atletiki. Organizacijo tekmovanja je prevezel poseben štab, ki ga vodi Arke Andrej, tajnik okrajne zveze Partizana. Vodstvo tekmovalcev je uspelo vse posamezne tekmovalce s svojo premico. Mnoge lepe akcije so bile končane in razbite ob zelo dobrimi odbredci. Rokometni odbor Odreda so pri Crnomeljkih publiku zapustile prav dober vrt.

Uspeh ekipe Partizana Crnomelj je tem bolj razveselil, ker so v njej sama mlada dekleta. Zato

vadkinje, ki so že na tekmovanjih ljubljene mnogobrojne domačine in v Celju dokazali, da jim atletika ne dela preglavac. Za vse to ima velike zaslužne neuromorni atletski delavci prof. Jože Gilonar, ki katerega tudi upam, da se na polnopomona zavzpusti atletske steze in da ga bomo morda še vedno med tekmovalci.

Med posamezniki je treba omeniti odlični rezultati mladičnika Potrka v skoku v višino (170 cm).

Le malo je manjšak, da ni v drugem skoku dosegel nov dolenski rezultat.

Med sprinterji se je pojavil Peterlin.

Na koncu je bil premagal moj 12 let.

Tudi atletični kroglo so dosegli nekaj dobitnih rezultatov.

Uspehi ostalih atletov so razvidni iz naslednjih rezultatov:

Tek 100 m — Šlani: Mirtič 12.1.

Mladinci: Peterlin 11.8, in Potrč 12.9. Tek 60 m — mladinci: Kočar Slavka 8.8, Rus in Svetlin 9.2. Tek 1.500 m — Šlani: Lenart 4:58.5, Mladinci: Jankovič 5:06.5.

Casagrandi 5:06.7. Stafera 4 x 100 metrov — mladinci: Partizan N. m. 48.2. Stafera 4 x 60 m — mladinci: Partizan N. m. 35.7. Skok v višino — Šlani: Smalč 10.0, Mirtič 12.0. Mladinci: Potrč 10.7, Baydek 11.5. Mladinci: Kočar 12.0, Švetlin 11.8, Skoki v daljino — Šlani: Smalč 6.01, Mirtič 5.84 m. Mladinci: Baydek 5.64, Fink 5.33.

Mladinci: Kočar 3.92, Černar 3.9. Ženski skok v daljino — mladinci: Baydek 2.90, Lipar 2.20. Met kropje — Šlani: Simek 10.22, Puček 8.72.

Mladinci: Peterlin 12.11, Potrč 11.86. Mladinci: Slavka Kočar 7.84, Rus 7.60. Met diskha — Šlani: Bergler 26.82. Mladinci: Potrč 36.40, Hudokovič 34.60. Mladinci: Rus 22.03. Met krogla — Šlani: Lipar 45.01, Simek 41.36. M. F.

ki in dve tekmi v nogometu. Rezultati tekmovalcev so tisti.

Zidarski omiljenci 3:9, OLO 2.

OLO : Tekstilane 3:8, Trgovci 3:9. OLO : Tekstilane 3:8, Trgovci 3:9. Ženski skok v daljino — Šlani: Simek 10.22, Puček 8.72.

Mladinci: Peterlin 12.11, Potrč 11.86. Mladinci: Slavka Kočar 7.84, Rus 7.60. Met kropje — Šlani: Bergler 26.82. Mladinci: Potrč 36.40, Hudokovič 34.60. Mladinci: Rus 22.03. Met krogla — Šlani: Lipar 45.01, Simek 41.36. M. F.

Bojančić, član novomeškega Partizana, na televodavnem nastopu v Trebnjem. (Foto: Pavlin, Trebnje)

Bojančić, član novomeškega Partizana, na televodavnem nastopu v Trebnjem. (Foto: Pavlin, Trebnje)

Bojančić, član novomeškega Partizana, na televodavnem nastopu v Trebnjem. (Foto: Pavlin, Trebnje)

Bojančić, član novomeškega Partizana, na televodavnem nastopu v Trebnjem. (Foto: Pavlin, Trebnje)

Bojančić, član novomeškega Partizana, na televodavnem nastopu v Trebnjem. (Foto: Pavlin, Trebnje)

Bojančić, član novomeškega Partizana, na televodavnem nastopu v Trebnjem. (Foto: Pavlin, Trebnje)

Bojančić, član novomeškega Partizana, na televodavnem nastopu v Trebnjem. (Foto: Pavlin, Trebnje)

Bojančić, član novomeškega Partizana, na televodavnem nastopu v Trebnjem. (Foto: Pavlin, Trebnje)

Bojančić, član novomeškega Partizana, na televodavnem nastopu v Trebnjem. (Foto: Pavlin, Trebnje)

Bojančić, član novomeškega Partizana, na televodavnem nastopu v Trebnjem. (Foto: Pavlin, Trebnje)

Bojančić, član novomeškega Partizana, na televodavnem nastopu v Trebnjem. (Foto: Pavlin, Trebnje)

Bojančić, član novomeškega Partizana, na televodavnem nastopu v Trebnjem. (Foto: Pavlin, Trebnje)

Bojančić, član novomeškega Partizana, na televodavnem nastopu v Trebnjem. (Foto: Pavlin, Trebnje)

Bojančić, član novomeškega Partizana, na televodavnem nastopu v Trebnjem. (Foto: Pavlin, Trebnje)

Bojančić, član novomeškega Partizana, na televodavnem nastopu v Trebnjem. (Foto: Pavlin, Trebnje)

Bojančić, član novomeškega Partizana, na televodavnem nastopu v Trebnjem. (Foto: Pavlin, Trebnje)

<p

ARGENTINA v spopadu z Vatikanom

Argentina bo ločila cerkev od države — 145 let stara tradicija — Popolni razkol med cerkvijo in Peronovo vlado — Borba za argentinska tržišča

Letos maja je argentinska posavska zbornica sprejela predlog, da katerem bo cerkev ločena od države. 145 let, od 1810, je bila rimokatoliška cerkev držav-

vija. Kolikokrat so se naročniki Dolenjskega lista v Argentini pritoževali, da ne dobivajo mesta; zahvaliti se morajo prav tem razseljenim tipom, ki so ga kradi in pienili na argentinskih postih.

Predsednik Peron je sprva podpiral cerkev, ona pa njega, ko pa je začel uvajati razne reforme (uzakonitev razporoke, enake pravice za zakonske in nezakonske otroke, odprava obveznega pouka itd.) je prišlo do sporja, pred sedmimi meseci pa do popolnega razkolka med cerkvijo in Peronovo vlado.

Vatikan je začel z veliko ofenzivo, toda tudi Peron je ne-popolstvuj. Razen odločnih ukrepov, ki imajo namen docela ločiti cerkev od države, so vse ostrejši tudi ukrepi policije proti rovarskim nepomirljivim duhovnikom, ki hočejo od cerkve ustvariti protiperonistično barikado. Prišlo je tako dačle, da je Peron kratkomalo zaprl nekaj cerkv, ki so služile duhovnikom za protiviladno propagando, in jih zapečatil.

Bistvo tega sporja med cerkvijo in Peronovo vlado, in seveda tudi ofenzive Vatikana, pa je v ekonomskih problemih, oziroma v orjaški borbi kapitala za gospodarstvo na tržišču Latinske Amerike, kjer argentinska konkurenca ni začelena, in cerkvi gre toliko za njene duhovne, kot čisto materialne dobrine, kajti Peronove reforme hudo prizadevajo prav njene "zemeljske temelje", to je njen kapital. Argentina je dejela živine, mese in kož. Živinorejci so možnejši kot industrijali in bankirji in so prej imeli velika tržišča v svetu, zlasti v Angliji. Danes pa so v hudem položaju. Težko se upirajo konkurenči severnoameriških živinorejcov in množičnih magnatov. Peron si sicer želi industrializacijo Argentine, toda po možnosti z do-

mačimi sredstvi, čeprav bi to dalo trajalo. Čim manj ameriškega kapitala v deželu, zato se je postavil ob stran domačih živinorejcov, ti pa ga tudi podpirajo. Tako se mora Peronova vrlada boriti kar proti tem: proti ameriškim industrijalcem (ki bi radi eksplorirali Argentino), proti ameriškim živinorejcem (ki bi radi zatrili argentinsko živinorejco) in proti Vatikanu (ki podpira kapitalistična prizadevanja ZDA in ki hoče ohraniti v Argentine svoje reakcionarne pozicije). Duhoščina v Argentine ni nastopa odprtka proti domaćem živinorejcu, češ da je dejali potrebna hitreja industrializacija s pomočjo tujege kapitala.

Nemara je stanje v Argentine najbolje izrazil apel argentinske komunistične stranke, ki pravi: V tem stanju poglobljene

Buenos Aires — štirimilijonsko glavno mesto Argentine

Juan Domingo Peron — predsednik argentinske republike

na religijo Argentine in imela velikansko oblast v vsem političnem in javnem življenju. Zato ni čuda, da so prav v Argentine našli zatočišče naši najhujši narodni izdajalci, in jugoslovanski fašisti kot Pavelič, Aržukovič in drugi, ki so potem tam razvijali živahnino dejavnost proti novi socialistični Jugoslaviji.

Iz Dolenjskega muzeja

Obisk Dolenjskega muzeja v Novem mestu zadovoljivo napoveduje. Zbirke, ki so bile v letošnjem letu deloma pomnožene in preurejene, si je v času od 1. januarja do srede junija 1955 ogledalo do 1400 obiskovalcev. Ce je bil obisk v zimskih mesecih manjši, kar je povsem razumljivo, saj je pa spomladan obiskovalcev. Samo v času mednarodnega tedna muzejev med 15. in 22. majem je bilo 547 obiskovalcev. Poleg številnih posameznikov je bilo tudi več šol. Zbirke so si ogledali učenci iz Škojanja, Otočca, Birčne vase, Beli cerkev, Klenovika, Prevol, Primskovega, Triske gore, Smarjetne in Dol. Toplice. Prišli so dimaki in njihovih gimnazij v Trebnjem in Žužemberku, ter dijaki gimnazije in učiteljišča v Novem mestu, III. in VI. gimnazije v Ljubljani in gimnazije v Crnomlju. Med ekskurzijo po Dolenjski so si ogledali naš muzej dijaki tekstilnega tehnikuma iz Kranja in gojenke Gospodinjske šole na Mali Loki. Od novomeških šol so prisli še učenci in dijaki Šole učencev trgovinske stroke, Kmetijske šole na Grmu in Vajenske šole. Iz Dolenjskih Toplic so prisli invalidi, pa tudi iz Šmarjeških Toplic prihajajo gostje, za kar se je treba zahvaliti upravi Toplic, ki svoje goste na naš muzej opozarja.

Od sindikalnih podružnic je v skupini obiskala muzej le podružnica PTT v Novem mestu, od ostalih organizacij pa mlađinska organizacija v Novem mestu. Ob prasiavi 10-letnice osvoboditve Novega mesta so si ogledali muzej član OLO in LOMO Novo mesto, v času tedna muzejev pa tudi člani Sveta za prostovoljno v kulturno OLO Novo mesto in celokupnem kolektivu muzeja Narodne osvoboditve iz Ljubljane.

Lipahov Glavni dobitek

v izvedbi novomeških učiteljiščnikov (2. junija 1955)

Fran Lipah je zarezal v slovensko gledališko umetnost globoko brzdo predvsem kot igralec, toda tudi njegovim igram ne gre docela zametavati pomena. »Glavni dobitek« napisan 1930, sicer ne spada med standardna dela slovenske drame, vendar se bo zlasti na podeželskih održih še dolgo obdaril, ker je kljub svoji preprosti poln zdravega, dobrudušnega humorja in kar tudi odigrancev ne terja preveč.

Avtor je v svoji prijetni tri-dejanki obdelal naslednjo zgodbino...

Dobjičina Boštjan Brvar živi kot upokojen profesor z ženo Matildijo in s sinom Brankom dokaj mirno in skromno življanje. Sin — tehnik ima za dekleta hčerko bogatega bančnega ravnatelja. Ker mlađa človeka ne skrivata ljubezni, vzbujata pozornost in zgražanje posebno pri mestnih klepetuh in podobnih brezdežnih. Brvarjevo spokojno življenje pa na mah preokreneta, da je bil ves oder poim, le je lepo oblikovala Kuhleva, gladko in preprljivo, pa sta izpeljala svoji nalogi tudi Brver (Vuga) in Matilda (Pintarčeva). Tudi interpretacija krojča Kocjančiča in njegove žene Agate (Nahtigal, Suliceva) je bila inteligenčna, prepričljiva med Agato in Marieto pa nemar sploh najboljši prizor v igri. K uspehu so prispevali še: Branko (Špilar), Marica (Hrasteljeva), Ančka (Goderjeva), Babik (Muhič), vendar je bil slednji za pravilno izvajanje posameznih skladov. Skoraj pri vsaki pesmi nas je prijetno iznenadila s kakim odtenkom in nekateri prelivit so se naravnost čudovali posrečili. Hvaležni smo ji, da je dala na program tudi pesmi iz naše klasične zborovske literature, kot na primer Nedvedov večno lepi zbor »Nazaj v planinski raj.«

Kakor rečeno, ne gre za nikeljko globokoumo literarno stvaritev, pač pa za prijetno »komedijo«, ki nas osveja z celo vrsto slampatičnih figur, ki jih giblje bolj avtorjeva domeljnost, kakor pa življenska zakonitost in ki nas hkrati z duhovitim stavki in prizori zavabi dve uri. Priznati moramo namreč, da je Lipahu uspelo okoli glavnih zgodbe obratiti nekaj plastičnih in kajub svojim človeškim napakam simpatičnikov, kaščni so: profesor Brvar, njegova žena Matilda, klepetui Marijeta in Agata, sivojestrvi latince krojča Kocjančiča, berač Krištof in drugi.

Režiser prof. Trdan je uspel, da je v večjo roko izbral primarne igralce, posebno kar zadeva ženske vloge, in

da je dal igri primeren tempo ter je imadim, odre po večini nejavjenim ljudem izvabil tisti sporočeni naravnini ton, ki ga Lipahove delo terja.

Vsekakor je najbolj dovršeno zaigral Kristof (Peterlin); ustvaril je glasovno, gestikulacijsko in človeško ubranlik, zato da je obdelujejoč za izrazito koncertno pevko. Njen spremjevalec Stane Fink je bil tudi takrat diskreten, fin in prečizem v izvajanju klavirskega dela.

Prof. Ropasova je prejela v dar več šopkov, kar je občinstvo pozdravljalo z dolgotrajnim pluskanjem, ki je bilo hkrati priznanje njej in zboru. Tudi solistka Kalanova je dobila zaslunjeno priznanje in prejela dva šopka.

Prof. Ropasova je zopet pokazala vso svojo muzikalnost in veliko znanje in način izvedb posameznih zborov. Že pri sestavi sporeda vidimo njen okus in smisel za pravilno izvajanje posameznih skladov. Skoraj pri vsaki pesmi nas je prijetno iznenadila s kakim odtenkom in nekateri prelivit so se naravnost čudovali posrečili. Hvaležni smo ji, da je dala na program tudi pesmi iz naše klasične zborovske literature, kot na primer Nedvedov večno lepi zbor »Nazaj v planinski raj.«

Prof. Ropasova z zborom načrno pozdravila v način ponavljajočih pesmi direktno pozivajo. Njej, kakor tudi zboru, ki je vložil vse svoje znanje in ves trud za čimboljši uspeh koncerta, gre naša vesverska zahvala in priznanje z delo, da bi se zbor še doigral.

—

IVO PIRKOVIC

Beg čevljarija Kunstka

Iočut nobenega glasu v veliki kakor zaketi hiši. Zdelo se mi je, da slihšim nešalnščin čas, kako se leno plazi iz večnosti v večnost, počasi, utrujujoče, ubijajoče. Rajši bi viden, da bi kar precej vstopili in me začeli zasliševati. Ze starci veterani iz prejšnjih velike vojne se so spojnili, da je neznosna le tista pred spopadom. Ko počijo prve puške, pada s človeka strašna mora.

Minila je že ura in že vedno nič. Menda ni pokljal jetnik ob begu svoje straže! V načrtu sem računal komaj z minutama. Begunc je bil gotovo že dalje pod svobodnim Rogom, ko ga rimska armada fidelissima, savojsko najzvestejše orožje, še vedno ni pogrešil.

Tedaj prisluhnem: po hodniku je nekdo tekel. V sobo je pogledal starci narednik Bremšak, bled kot pergamant iz starega arhiva. V zmedenosti je poosebljen red in disciplina pozabili nekje celo svoje pokrivalo.

Brat Alfred je imeniten. Da bi ga viden, ha, ha, kako je dirjal po hiši kot lovski pes z nosom pr! tleh, potem pa šilin na vrt. Glej ga, tamie ga vidim, kako se poganja od grma do grma! Tone je previdno održal zaveso in stegnil vrat. Drugič je že ta dan pri mojem oknu od sreca smejal.

Iz hiše sta prihajela tudi

in bled redovnik, kakršne so radi silki položni srednjevsiški mojstri. Od usodenega julijskega prevrata v Rimu je zatreval, da se piše v resnici Bučev, ki bil pa je od takrat potri in ves zamliščen. Z orožnikom sta preiskovala vrt in breg reke preudarni in po načrtu, čisto drugače od vihrevskega brata Alfreda, ki je bil kakor ščuka v ribniku.

Na klopi pred kuhično so našli bolniško haljo, skrbno zavito v kos starega čoposa. To je bilo vse, kar so odkrili sledov za beguncem.

Straža je obupala, da bi našla pogresnega jetnika in je končno le telefoniral svojemu poseljstvu v mestu. Od tega trenutka ni več odljilo slušalcev. Karabinjer je spremjal barve ob hudourniku nasprotujučih si povelj, grdega zmajevanja in protastikega prekljanja, ki je bruhalo iz bakrene žice.

Brat Alfred se je domisli, da je treba zapreti izhode iz mesta. Tega se niti na poveljstvu niso spomnili.

Na klancu od mostu, ki drži iz mesta v Kandijo, se je pričkal velik kamion z vojaki, za njim drugi, tretji. Karabinjer je preiskoval bregove Krke, in nevečljivo poslušal jeno puhlo poročilo. Straže v Irči vasi in na cesti proti Smiljanu

so z globoko na oči povezni, njeni čeladnji in naperjenci pa puskami z nasenjenimi bajoneti obokli bojniščico. Gručev vojakov so neodločno postajale na cesti ob ograji; druge so hitele proti Irči vasi in Smiljanu. Patrulji s puškami v rokah so zgubljeno tavalo po polju, zginjale v visoke koruze in brodile po krompirju. Morda se je ubenik potuhnil v razbor na njivi in čaka noči. Prehode skozi bodeče mreže, ki je obdala na kandiski strani mesto, so zasedle dvojne straže in postavile na ceste strojnico. Po Kandiju so krizirale patrulje in sumljivo ogledovala vsakega človeka, ki so ga srečale. Ljudje so prestrašeni zginjali z ulic, kakor pred nevito.

Preiskava ni mogla zastopati nobenih trdnih tal, s katerimi bi lahko zanesljivo pridobil karabinjerja. To je moral biti čevljarije žena in njene druge.

In njene druge, skrivnostno opisati.

Dvomljiva skromna sled je naglo zopet zginila v gosti meglj skrivenosti. Zato so se Italijani poskušali oprijemati še drugih misli: Jemnik se je morda skrili v veliki hiši, v kleteh ali kanalih in čaka mrača. Noč in glad ga bosta prigurala iz skrivenišča. V samem bojniščku perilu itak ni mogel priti dače. Prav gotovo tiči nekje bližu v kaki luknji in ne bo ušel. Sedaj so že čisto pozabili, da so begunčev bolniški plasci na klopi pred kuhično in da to kaže, da se je jetnik vsekakor moral preobleči.

Nekdo je menil, da je Kunsteck najbrž skočil v reko in utonil, ker ga nihče ni videl obdobji ljudje, da je pošiljal v šolo vsej starejši dva.

Ob hudem pomanjkanju obveznic v oblike v tisti zimi sem se močno prehladil. Iz male ranice na roki je nastalo zastrupljenje. Mama je bila zaškrbljena. Hotela me je nesti v bojniščico, ker je bila prejšnja samo blok. Naprej ni smela, ker je bil oči zaprt. Poskusila je dvakrat, trikrat, pa nič. Nevarnost je bila že tako velika, da je bilo ogroženo tudi srce.

Ko je bilo za uspešno operacijo že prepozno, sem končno prisla v bolniščico. Kosti so bile nagnite. Operacija je sicer uspela, bolečine so ponehale, toda roka je ostala krhka in boleča. Ni minilo leto, ko sem si jo še zlomila. Zopet se je ogonjila in zopet sem morala v bolniščico. Potreba je bila ponovna operacija. Toda posledice so bile hujše kot pri prvi. Roka je ostala trda. Nisem je mogla več prehoditi... Pretrpela sem strašne bolečine, prehude na strelitvenega otroka.

Sestra si je utrla solzo. Sklonila se je k meni in mi pojubila čelo.

»Ubojni otrok, koliko si moral prestati. Skušaj malo zaspal.« Pustila je moje ruke in vse do vredno. Toda roka je ostala krhka in boleča. Ni minilo leto, ko sem si jo še zlomila. Zopet se je ogonjila in zopet sem morala v bolniščico. Potreba je bila ponovna operacija. Toda posledice so bile hujše kot pri prvi. Roka je ostala trda. Nisem je mogla več prehoditi... Pretrpela sem strašne bolečine, prehude na strelitvenega otroka.«

Zopet se je čulo streljanje; brnenje letal v vptje vojaščev; se je mešalo nič vzbujalo čudno moreče vzdružje za ljudi, ki niso mogli iz postelje. Bliznala se je osvoboditev. Bila se je zadnjina operacija, kdo ve...«

Zunaj se je čulo streljanje; brnenje letal v vptje vojaščev; se je mešalo nič vzbujalo čudno moreče vzdružje za ljudi, ki niso mogli iz postelje. Bliznala se je osvoboditev. Bila se je zadnjina operacija, kdo ve...«

Zunaj se je čulo streljanje; brnenje letal v vptje vojaščev; se je mešalo nič vzbujalo čudno moreče vzdružje za ljudi, ki niso mogli iz postelje. Bliznala se je osvoboditev. Bila se je zadnjina operacija, kdo ve...«

Zunaj se je čulo streljanje; brnenje letal v vptje vojaščev; se je mešalo nič vzbujalo čudno moreče vzdružje za ljudi, ki niso mogli iz postelje. Bliznala se je osvoboditev. Bila se je zadnjina operacija, kdo ve...«

Zunaj se je čulo streljanje; brnenje letal v vptje vojaščev; se je mešalo nič vzbujalo čudno moreče vzdružje za ljudi, ki niso mogli iz postelje. Bliznala se je osvoboditev. Bila se je zadnjina operacija, kdo ve...«

Zunaj se je čulo streljanje; brnenje letal v vptje vojaščev; se je mešalo nič vzbujalo čudno moreče vzdružje za ljudi, ki niso mogli iz postelje. Bliznala se je osvoboditev. Bila se je zadnjina operacija, kdo ve...«